

[Poul Møller.]

15 år frem i tiden, at disse 40 pct. vil blive overfløjet. Så siger man ganske vist, at lovforslaget indeholder en revisionsbestemmelse, men hvem siger, at den højtærede finansminister har politisk magt til i 1965 at få ændret disse procenter i opadgående retning? Udviklingen med hensyn til indkomstskatter, grundstigningsskyld og al det andet viser, at man aldrig senere har haft kræfter til at ændre disse ting i nedadgående retning. Så det bliver højere og højere beskatning, der bliver tale om.

Den højtærede finansminister fremkom nu endelig med nogle eksempler på disse lovforslags virkninger. Der var ganske vist kun tale om 3 spredte eksempler. Den højtærede finansminister siger, at han har flere. Det vil jo nok tage for lang tid for tinget at få underretning om dem i aften, men det er muligt, at vi så kan få dem under udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling. Men er disse eksempler nu repræsentative? Det må de jo først og fremmest være. Er de et repræsentativt udsnit af den sidste tids ejendomshandler, og hvad viser de så? Vi har ikke fået nogle oplysninger om, hvor meget der skyldtes forbedringer i de prisstigninger, der har fundet sted for de tre eksemplers vedkommende. Den højtærede finansminister antydede endda, at et af eksemplerne var underkastet almindelig beskatning efter den gældende skattelov. Af det sidste eksempel, som den højtærede finansminister omtalte, hvor fortjeneren havde været på $\frac{1}{2}$ mill. kr., må i hvert fald, så vidt jeg kunne forstå på tidsforløbet fra næstsidste handel til sidste handel, denne fortjeneste være faldet ind under almindelig indkomstskat, det vil sige være blevet beskattet efter de gældende love, og vi behøver ikke at gennemføre denne lovgivning for at få den slags fortjenester beskattet.

Det er kedeligt, at den højtærede finansminister ikke vil give tilsagn om den undersøgelse, som jeg synes vi burde have, før dette lovforslag kan vedtages. 3 spredte eksempler kan ikke dække folketingets samvittighed, og jeg vil derfor meget stærkt henstille til den højtærede finansminister, til den høje regering, således som det også er sket fra anden side, at man besinder sig og

ikke lader folketinget gennemføre et sådant lovforslag, før dets virkninger er fuldt belyst.

Jeg skal kun til sidst sige, at der ikke fra vor side er givet noget løfte om, at penge skal tilbagebetales, men der er givet løfte om, at skattelovgivningen skal ændres, således at denne beskatning for fremtiden falder væk.

Baunsgaard: Jeg har et par enkelte bemærkninger at gøre til de ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Poul Møller.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen sagde henvendt til mig, at det var jo ikke højkonjunkturen, der var skyld i stigninger på f. eks. landbrugsejendomme. Nej, det er det ikke, og derfor er der også gennem de ændringsforslag, vi er nået til, skabt mulighed for, at den slags stigninger ikke bliver ramt af lovene. Men det ærede medlem vil ikke kunne bestride, at højkonjunkturen er en medvirkende årsag til, at der i disse dage kan hjemtages endog meget store fortjenester, helt ekstraordinært store fortjenester, skabt af ekstraordinære årsager, bl. a. på grund af højkonjunkturen. Disse bliver ramt, og det er lovens formål.

Jeg lagde mærke til og noterede mig med interesse, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen sagde: ja men vi er jo enige i også fra venstres side, at den slags urimelige fortjenester ikke skal være fritaget for beskatning. Ja, så må jeg stille det spørgsmål: ja men hvorfor i alverden går man dog så ind i en politik, hvor man lover at ophæve denne lov, som kun tager sigte på at beskatte de urimelige fortjenester? Man kan da ikke stå og gøre sig til talsmand for at ophæve den og bagefter sige, at man er tilhænger af, at sådanne fortjenester bliver beskattet.

Så siger det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at man kan jo ikke vide, om ikke en række almindelige ejendomshandler vil blive ramt om 10-12 år, når man kun har et tillæg på 40 pct.

I første omgang troede jeg, at det ærede medlem havde overset, at der var indsat en revisionsbestemmelse gående ud på, at loven skulle tages op til revision inden 1965. Senere bekræftede det ærede medlem, at han alligevel ikke havde overset det, og så synes jeg, det ærede medlem skulle lade være med